

1857-8

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Recipient's location:
Helsingør, Hellebæk

Archive:
Mappe 7 nr. 06

TRANSCRIPTION

Til

Hr Landskabsmaler Skovgaard

Hellebek pr Helsingør

Fredag aug. [1857?]

Jeg havde næsten haabet at faae Brev idag, kanske kommer det iaften. Min egen søde Mand, hvor jeg mange gange om Dagen har Lyst at see til Dig og faae at vide, hvordan Du og Humeuret har det, men det er dog vist ganske godt.

Joakim er sød, mageløs sød, han sukker fordetmeste naar vi taler om Fader, men om det skulde være tilfældigt kan jeg naturligvis ikke vide; forresten seer han ogsaa til Døren og rækker Hals naar vi spørger, hvor Fader er. Han er flink i Ballien; men den største Morskab han har f havt, var af et Stykke Silkepapier vi stødte til, saa det blev ved at flyve op og ned, han lo og hvinede, og vi andre lo naturligviis med. Ja ! det er jo rigtigt nok anderledes at være ene hjemme naar man har saadan Een hos sig; men jeg længes alligevel fuldkommen saa meget som ellers.

-2-

Jeg var da baade hos Hilkers og Marstrands og skal hilse fra begge Steder, det er rigtigt nok tungt med Fru Marstrand, gid det dog maatte gaa godt! forresten kan det være, at det er til gavn for hendes egen Udvikling, men det er en svær Maade at blive udviklet paa. Jeg har ellers lidt tænkt paa, om det ikke var bedre om Gud sendte Een saadanne voldsomme Criser, som Alvildes f.e.x.; men ønske det tør jeg dog ikke, dertil er det alt for frygteligt, og vor Herre maa jo bedst vide for hvem det er nødvendigt og for hvem ikke. Men, da jeg hørte Magdalene fortælle derom, forekom det mig, at man dog igunden gik i en Slendrian; og jeg vilde dog saa gjerne videre. Gud hjælpe os Begge to! i vor Herres og Frelsers Jesu Navn!

-3-

[Løverdag]

Ingen Brev endnu; saa faaer jeg da sende mit afsted paa Lykke og Fromme; jeg veed nok, hvor kjedeligt det er at længes efter Brev, saa jeg vil gjøre mit til at Du ikke skal længes formeget.

Veiret er jo deiligt; den første Aften tænkte jeg mig, at Du malede paa et af Dørstykkerne, Stranden var saa blank og deilig.

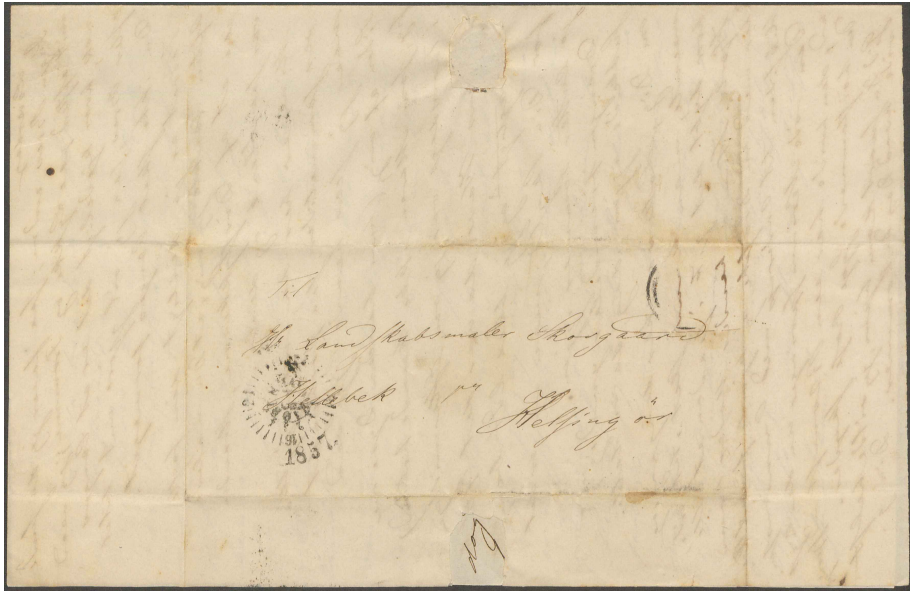
Mine er her da, men jeg bliver sommetider saa forbavset naar jeg seer hende ligge ved siden af mig, (hun den Dyne over sig, som Maren ikke kunde holde ud). I Thorsdags var jeg om Eftermiddagen i Classe Have, da var det Efteraarsagtigt og jeg blev lidt bange for Din Skyld; men nu er det

jo lutter Sommer igjen.

Drengen fremdeles yndig, sukkede igjen idag, da vi talte om Dig, Lotte var her dengang og meente, man kunde slet ikke vide, hvor dybt det gik i saadan et lille Hjærte. Hun og hendes Moder kom her med en Drosche og kjørte for et Øieblik siden til Orderup med Omnibussen. Den røde Nerium springer nu deiligt ud. Den hvide har een Blomst udsprunget. Den høistammede syge Rose skyder.

Gid Du snart kom hjem, jeg vilde helst vide hvad Dag Du kommer. Jeg vilde helst vide hvad Dag Du kommer.

Din G.

Tuesday. Aug 1857.?

Jeg havde natten haabet at faae
Brev idag, kanske kommer det
iaften. Min egen fide Maad, hvor
jeg mange Gange om. Dagen har
Lyft til at see til D. og faae
at vide, hvordan Du og Hummer
har det, men det er dog vist
ganske godt.

Joakim er for, magellös för, han
får det mest naar vi taler
om Tiden, men om det skulde være
tilfældigt kan jeg naturligvis ikke
vide, forresten ser han ogsaa
til Døren og rækker Hals naar
vi spørger, hvor Tiden er. Han
er flink i Ballen; men den største
Morskab han har haft, var at et
stykke Silkepapir vi fløjte til, for
det blev ved at flyve op og ned,
han lo og hvinede, og vi andre
lo naturligvis med. Ja! det
er jo rigtig nok anderledes at
være ene hjemme naar man har
sædan en hos sig; men jeg længes
alligevel fuldkommen for meget
for ellers.

